

Toprak Mahsulleri Vergisi Kanunu

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân: 28 . IV . 1944 - Sayı: 5693)

No.
4553

Kabul tarihi
26 . IV . 1944

Birinci fasıl

Verginin mevzuu ve istisnaları

BİRİNCİ MADDE — Türkiye’de yetiştirilen ve bağlı (1) numaralı cetvelde yazılı bulunan toprak mahsulleri ile ipek kozası bu kanunda yazılı esaslara göre Toprak Mahsulleri Vergisine tâbidir.

İKİNCİ MADDE — Aşağıda yazılı mahsuller bu vergiden müstesnadır.

A) Şehir ve kasabalarla köylerde bulunan ve Bina Vergisi tatbikatında bina mütemminatından sayılan avlu ve bahçelerde yetiştirilen mahsuller;

B) Zatî ihtiyaçlar için yetiştirilen bağ ve bahçe mahsulleri;

C) Umumî, mülhak, hususi bütçelerle idare edilen teşekkül ve müesseselerle belediyelere ait olup ziraatin ıslahı ve gelişmesi için kurulan tohum istasyonlarında, nümune fidanlıklarında, nümune ve deneme tarlalarında, nümune ve üretme çiftliklerinde, haralarda ve kombina işletmelerinde yetiştirilen mahsuller;

D) Umumî menfaatlere hâdim cemiyetlerin, okulların ve hastanelerin münhasıran kendi ihtiyaçları için sarfedilmek üzere yetiştirdikleri mahsuller;

E) İş esası üzerine kurulmuş olan ceza ve ıslah evlerinde mahkûmların yetiştirdikleri mahsuller.

İkinci fasıl

Mükellef ve teklif yeri

ÜÇÜNCÜ MADDE — Toprak Mahsulleri Vergisi, vergiye tâbi mahsullerin idrak zamanındaki sahibinden alınır.

Bu kanunun tatbikatında, arazinin ve ipek kozasının zilyedi mahsulün sahibi sayılır.

İştirakli icar veya işletmelerde, malsahibi ile kiracı veya ortak mahsulden aldıkları hisseler nispetinde vergi ile mükelleftirler. Vergi, işletmeyi idare eden den alınır. Şu kadar ki bu mükelleflerden her biri verginin ödenmesinden müstesilsen mesuldür.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Toprak Mahsulleri Vergisi, mahsulün elde edildiği kaza varidat dairesince tarholunur.

Üçüncü fasıl

Matrahın tâyini ve verginin tarhı

BEŞİNCİ MADDE — Verginin matrahı aşağıdaki maddelere göre tâyin olunan mahsul miktarı veya kıymetidir.

ALTINCI MADDE — Mükellefler veya namlarına hareket edenler, şehir ve kasabalarda belediyeler, köylerde muhtar ve ihtiyar meclisleri nezdinde açılmış olan beyan cetvellerine:

- A) Ekim yerlerinin ve bahçelerinin mevki, vasıf ve mesahalarını;
- B) Ektikleri tohum miktarını ve nevilerini;
- C) Kullandıkları ziraat vasıtalarını;
- D) Bahçe ve zeytinliklerdeki ağaç sayısını;
- E) Böcekhanelerin yerini ve açtıkları tohum kutusu adedini;

Kaydettirmek suretiyle beyanda bulunmağa ve beyanlarını imzalamaya veya işaretleriyle tevrika mecburdurlar. Belediyeler ile muhtar ve ihtiyar meclisleri bu beyanların doğruluğunu araştırmak ve eksik veya yanlış bildirilen malûmatı cetvellerde göstermekle mükelleftirler. Mesahası yapılmamış veya mesahası sahibi tarafından bilinmiyen yerlerde mesaha tahmini ve sayılması müşkül olan yerlerde ağaç miktarı, takribî olarak beyan edilebilir.

YEDİNCİ MADDE — Beyan cetvellerinin bir sureti, kayıtlar kapandıktan sonra şehir, kasaba ve köylerin mümasip bir yerine asılarak bir hafta müddetle ilân olunur. Mükellefler beyanlarda gördükleri eksik ve yanlışları bu müddet zarfında şehir ve kasabalarda belediyelere, köylerde muhtar ve ihtiyar meclislerine bildirebilirler. Bu merciler tarafından yapılan tahkikat neticesinde icabettiği takdirde cetvelde değişiklik yapılır.

SEKİZİNCİ MADDE — Altıncı maddede gösterilen beyan cetvellerine kayıt zamanları istihsal mntakalarına ve mahsul nevilerine göre Maliye Vekâletince tâyin olunur.

DOKUZUNCU MADDE — Şehir ve kasabalarda belediyeler, köylerde muhtar ve ihtiyar meclisleri beyan cetvellerinin bir suretini alıkoyarak aslını resmî mühür ve imzalarıyla tasdik ve 7 nci maddede yazılı ilân müddetini takibeden hafta içinde bağlı oldukları varidat dairesine makbuz mukabilinde teslim ederler.

Beyan cetvellerinde kayıtlı malûmat, Maliye Vekâletince tesbit edilecek şekilde tahminin yapılmasından evvel kontrol edilebilir.

ONUNCU MADDE — Vergiye tâbi mahsullerin miktarı (ipek) kozası hariç) her şehir, kasaba ve köy veya çiftlik bir birlik addolunarak her birlik için aşağıdaki maddelerde yazılı hükümler dairesinde ayrı ayrı tahmin olunur. Şehir ve kasabalarda mahalle veya bölge itibarıyla mütaaddit birlikler kurmağa mahallin en büyük mülkiye memuru salâhiyetlidir.

Bu kanunda çiftlik tâbiri ile, şehir, kasaba ve köy dışında müstakil binaları ve tesisatı bulunan ve ötedenberi kendilerine mahsus adlarla anılan işletmeler kas-dolunmuştur.

İpek kozasının miktarı her mükellefe ait beyanın 9 ncu maddenin son fıkrası mucibince kontrol edilmesi suretiyle tesbit olunur. Şu kadar ki, bu vergiyi lüzum görülen yerlerde mahnaklarda almaya Maliye Vekili mezundur.

ON BİRİNCİ MADDE — Bu kanunun tatbikında:

- A) Şehir, kasaba ve mahalle birlikleri için birliğe dâhil mükellefler arasından belediye encümeninin seçeceği bir zat;
 - B) Köylerde muhtar veya ihtiyar meclisi âzasının aralarından seçecekleri bir zat;
 - C) Çiftliklerde çiftliği fiilen işleten veya çiftlik sahiplerinin adamlarından biri;
- Birliklerin mümessilliği vazifesini ifa ederler.

Meşru mazeret sebebiyle mümessilin bulunamaması halinde yerine geçmek üzere aynı şekilde bir yedek mümessil seçilir.

ON İKİNCİ MADDE — Her vilâyet ve kaza merkezinde bir tahmin komisyonu bulunur.

Tahmin komisyonu vilâyet merkezinde valinin veya tensip edeceği bir zatın, kazada kaymakamın reisliği altında aşağıda yazılı kimselerden teşekkül eder:

- 1 — Mahallin en büyük malmemuru;
- 2 — Ziraat müdürü veya memuru, yoksa ziraat muallimi, o da yoksa çiftçi mallarını koruma meclisince kendi âzası arasından seçilecek bir zat;
3. Memurlar arasından en büyük mülkiye âmiri tarafından seçilecek bir zat;
4. Vilâyet umumî meclisi daimî encümenince vilâyet umumî meclisi âzasından seçilecek bir zat;
5. Belediye encümenince belediye âzaları arasından seçilecek bir zat;
6. Ziraat odası, ziraat odası bulunmayan yerlerde ticaret odası, o da yoksa belediye encümenince ziraat erbabı arasından seçilecek iki zat.

4 ncü ve 5 nci bentlerde yazılı âzalar tercihan ziraat erbabı arasından seçilir.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Tahmin komisyonlarının vazifeleri şunlardır:

- A) Mahsulün nevi itibariyle mükellefiyetin miktarını tesbit etmek;
- B) Vukuf heyetlerini teşkil ve vazifeye sevk etmek;
- C) Hakem heyetlerinin vazife göreceği muntakaları tâyin etmek;
- D) 21 ve 22 nci maddelerde yazılı itirazları tetkik ederek karara bağlamak.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Tahmin komisyonları mahsul beyannamelerinin verileceği tarihleri tesbit ve birlikleri mahsul beyanına davet eder.

Bu tarihler mahsulün nev'i itibariyle verimini isabetle tahmine imkân hâsıl olacak zamana göre tâyin olunur.

ON BEŞİNCİ MADDE — Mahsul beyannameleri:

A) Şehir ve kasabalarda belediye reisi veya tevkil edeceği zat ve belediye encümenince belediye meclisi âzaları arasından seçilecek üç zat ile birlik mümessili (Ziraat erbabı tercih olunur);

B) Köylerde muhtar ve ihtiyar meclisi;

C) Çiftliklerde birliğin mümessili;

tarafından hazırlanır.

Beyannamelere her mükellefin elde edeceği miktar dercolunarak yekûn itibariyle birliğin mahsul miktarı tesbit olunur.

Mükelleflerden her biri beyannamenin kendisine ait kısmının hizasına imza veya işaretini koyar ve varsa itirazını kaydeder.

Mahsul beyannameleri birlik mümessilleri tarafından tahmin komisyonuna makbuz mukabilinde tevdi olunur.

ON ALTINCI MADDE — Her kazadaüçer kişiden mürekkep lüzumu kadar vukuf heyeti kurulur. Vukuf heyetininâzaları biri memur, ikisi ziraat erbabından olarak tahmin komisyonunun teklifi üzerine mahallin en büyük mülkiye âmiri tarafından tâyin olunur. Ziraat erbabının iş sahibi ve umumun güvenini kazanmış olanlar arasından seçilmesi şarttır.

Vukuf heyelerine seçilenler vazife görürken doğruluktan ayrılmıyacaklarına dair tahmin komisyonu huzurunda aşağıdaki şekilde yemin ederler:

«Bana verilen bu vazifeyi görürken doğruluktan ayrılmıyacağıma, hatıra ve göniüle bakmıyacağıma, Devletin ve vatandaşın hakkını bir tutarak koruyacağıma Allahım, namusum ve viedaım üzerine yemin ediyorum».

ON YEDİNCİ MADDE — Vukuf heyetleri 14 ncü maddede yazılı zamanlarda tahmin komisyonunca kendilerine tertip edilen birliklere gidip istihsal yerlerini dolaşarak her birliğin fiilen elde edebileceği mahsullerin miktarını tahmin ederler.

Tahmin esnasında istihsal yerlerinin mevki, vasıf ve mesahaları ve verim kabiliyetleri gözönünde bulundurulur.

Vuukuf heyetleri mahsul miktarı hakkında yaptıkları tahminlerin neticelerini birer mucip sebepli raporla tahmin komisyonuna bildirmeğe mecburdurlar.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Tahmin komisyonları tarafından mahsulün tahmin ve mükellefiyetin tesbitinde:

A) 6 ncı madde mucibince mükellefler tarafından yapılan beyanlar;

B) İstihsal yerleri ve mahsul vaziyeti hakkında mahallerinde Maliyece yaptırılmış olan tetkik ve kontroller;

C) 15 ncı madde mucibince verilen mahsul beyannameleri;

D) Vukuf heyetlerince yapılan tahminlere ait raporlar;

Ve mahsulün hakikî miktarını tesbite yarayan diğer karineler; nazara alınır.

Tahmin komisyonu lüzumu halinde 22 ncı maddeye tevfiakan yeni bir tetkikin yapılmasına karar verebilir.

ON DOKUZUNCU MADDE — Her birliğe ait mahsulün tahmini ve mükellefiyetin tesbiti sırasında o birliğin mümessili tahmin komisyonunda hazır bulundurulur.

Birlik mümessilleri kendilerine yapılan yazılı tebliğe rağmen komisyonun davetine vaktinde icabet etmedikleri takdirde mahsulün tahmini ve mükellefiyetin tesbiti bunların gıyabında yapılır.

Tahmin komisyonunun kararları en büyük malmemuruna ve birlik mümessiline yazı ile tebliğ olunur.

YİRMİNCİ MADDE — Müstahsillerin imza veya işaretlerini itirazsız olarak ihtiva eden cetvele müsteniden birliğin verdiği mahsul beyannamesinde gösterilen miktar, tahmin komisyonlarınca olduğu gibi kabul edildiği ve malmemuru tarafından da itirazda bulunulmamış olduğu takdirde birliğe dâhil müstahsillerin mükellefiyetleri katileşmiş olur.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Tahmin komisyonlarınca yapılan tetkik neticesinde tesbit edilen mükellefiyet miktarı birlik tarafından verilen mahsul beyannamesinden fazla olduğu takdirde birlik mümessili mensup olduğu birliğin müstahsillerine köylerde ihtiyar meclisi, şehir ve kasabalarda 15 ncı maddede yazılı heyet huzurunda bu fazlalığı bildirir ve münasip vasıtalarla ilân eder. Müstahsiller komisyonca tesbit edilen miktarı uygun görürlerse imza ve işaretleriyle tasdik edecekleri cetvel beş gün içinde mümessiller tarafından komisyona gönderilir. Bu suretle komisyonun tesbit ettiği mükellefiyet katileşir.

Yukarıdaki fıkrada yazılı müddet içinde muvafakati mutazammın bir cetvel gönderilmez veya komisyona birlik veya mükellef müstahsil tarafından itirazda bulunulmazsa komisyonca ittihaz edilen karar katileşir.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Tahmin komisyonlarınca tesbit edilen mükellefiyet miktarına karşı kararın tebliğinden itibaren beş gün zarfında:

A) Mahallin en büyük malmemuru;

B) Birlik namına mümessiller;

Tahmin komisyonu nezdinde itiraz edebilirler.

Gerek bu iki halde ve gerekse 15 nci madde mucibince mahsul beyanına ait cetvelin tanzimi sırasında veya 21 nci madde hükümleri dâhilinde müstahsiller tarafından vâkı itiraz üzerine tahmin komisyonları karar vermeksizin o birliğe bir hakem heyeti göndermeğe mecburdurlar. Hakem heyeti tetkik mevzuu olan sahaya evvelce gitmemiş olan vukuf heyetlerinden biri olur.

Hakem heyeti tetkikatını, köylerde muhtar ve ihtiyar meclisi, şehir ve kasabalarda 15 nci maddede yazılı heyet huzurunda itiraz edenlerin ve diğer müstahsillerin de iştirakiyle alenen iera eder.

Bu tahkikat neticesinde müstahsillere ve birliğe ait mükellefiyet miktarını yeniden ve katî olarak karara bağlar.

Şu kadar ki, bu suretle tesbit edilen miktar evvelce mahsul beyannamesinde yekûn itibariyle gösterilen miktardan aşağı olamaz.

YIRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Şehir ve kasabalarda belediyeler, köylerde muhtar ve ihtiyar meclisleri, çiftliklerde çiftliğin salâhiyetli adamları vergiye tâbi mahsullerin yetiştiği yerleri, kontrol ile vazifeli memurlara, tahmin komisyonunun gönderdiği heyetlere göstermeğe ve bunların isteyeceği lüzumlu malûmatı vermeğe mecburdurlar.

YIRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — İtirazlar üzerine yapılacak tetkikler ziraat işlerini durdurmaz.

YIRMİ BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunun hükümleri dairesinde yapılacak tebligatla davet edilen mükellefler veya namlarına hareket edenler mahsul beyannamelerinin veya 21 nci maddede yazılı cetvellerin tanzimi sırasında hazır bulunmadıkları takdirde, bu mükelleflerin elde edecekleri mahsul miktarı şehir ve kasabalarda 15 nci maddede yazılı heyet, köylerde muhtar ve ihtiyar meclisi tarafından gıyaplarında tesbit edilerek mahsul beyannamelerine veya 21 nci maddede yazılı cetvellere kaydolunur.

Mücbir sebeplere binaen gelmeyen veya yerine bir kimse gönderemeyenlerin itiraz hakkı mahfuzdur.

YIRMİ ALTINCI MADDE — Bu fasılda yazılı hükümler afyon, pamuk, pancar, tütün, Anteb fıstığı, fındık, kuru incir ve kuru üzüm mahsulleriyle verginin mahnaklarda alınması Maliye Vekâletince kararlaştırılan yerlerde ipek kozası hakkında tatbik edilmez.

Dördüncü fasıl

Verginin nispeti

YIRMİ YEDİNCİ MADDE — Verginin nispeti % 10 dur.

Beşinci fasıl

Verginin tahsili

YIRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Başlı (2) numaralı cetvelde yazılı mahsullerin vergisi aynen, diğerlerinin vergisi nakden tahsil olunur.

YIRMİ DOKUZUNCU MADDE — Mükellefler aynen ödemeye mecbur oldukları vergilerini, mahsulün nevi itibariyle tahmin komisyonlarına teslim edecek tarihlerde teslim yerlerine kendi vasıtalarıyla getirerek teslim etmeye mecburdurlar. İcabında teslim müddetini uzatmağa Maliye Vekili mezdurdur.

OTUZUNCU MADDE — Tahmin komisyonları, vergisi aynen alınacak mahsullerin vasıflarını tâyin ve bu mevzuda hâsıl olacak ihtuâfları hal ve intaç ederler.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Aynen alınan vergilerin teslim yerleri her mahalle, köy ve çiftlik için en yakın ve elverişli olmak üzere tesbit edilir.

Teslim yeri mahsulün istihsal mahallinden 25 kilometreden fazla mesafede bulunduğu takdirde, fazlası için kilometre başına kiloda üç para hesabıyla nakliye ücreti verilir. Teslim yerlerinde mükellefe herhangi bir masraf yükletilemez.

OTUZ İKİNCİ MADDE — Vergileri nakden alınacak mahsullerin vasati rayiç fiyatları her sene vilâyet ve kaza merkezlerinde belediye meclisleri tarafından takdir olunur. Belediye meclisinin toplantı halinde bulunmadığı zamanlarda bu fiyatları belediye encümenleri takdir ederler.

Borsada kayıtlı mahsuller için takdir edilecek fiyatlar borsa fiyatlarının % 95 inden aşağı olamaz. Borsa bulunmayan istihsal yerleri için, en yakın mahal borsa fiyatlarının % 95 i esas tutulur ve oraya kadar olan nakliye masrafları mahallî belediyelerce takdir olunarak bunlardan düşülür.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Varidat dairleri, vergisi nakden alınacak mahsullerin mükellef itibariyle istihsal miktarlarını gösteren cetvellerin kendilerine tevdiinden itibaren bir ay içinde 32 nci madde mucibince takdir edilen rayiç fiyatlar üzerinden mükelleflerin vergilerini hesap ve tekâlif cetvellerini köy ve mahallelerin münasip yerlerine astırmak suretiyle ilân ederler.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Nakden alınacak vergi mahallî icaplara göre Maliye Vekâletince tâyin edilecek tarihlerde iki taksitte tahsil olunur.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — Afyon, pamuk, pancar, tütün, Anteb fıstığı, fındık, kuru incir ve kuru üzüm mahsullerinin vergisi aşağıda yazılı şekillerde tarh ve tahsil olunur:

A) Toprak Mahsulleri Ofisi ve Türkiye Şeker Fabrikaları Türk Anonim Şirketi satın aldıkları afyon ve pancar mahsullerine ait vergileri müstahsillere ödeme yaptıkları sırada bunların alacaklarından kesmek suretiyle tahsil ederler;

B) Tütün mahsulüne ait vergi, tütün satıldıkça satış bedeli üzerinden hesap edilerek 3437 sayılı Tütün İhisarı Kanununun 58 nci maddesinin 2 numaralı bendine tevfikân ve İhisarlar İdaresinin alacakları ile birlikte bu idare tarafından tahsil olunur;

C) Pamuk mahsulünün vergisi çırçır fabrikalarına gelen koza ve kütlüler (Çiğitliler) çırçırlandıktan sonra elde edilen pamuktan 27 nci maddede yazılı nispet dâhilinde aynen alınır;

D) Anteb fıstığı, fındık, kuru incir ve kuru üzüm mahsullerinin vergileri, bu mahsuller memleket dışına çıkarılırken gümrüklerde ihraç olunan miktar üzerinden tahakkuk ettirilerek ihracatçılardan naklen ve % 11 olarak alınır. Bu fıkrada yazılı vergilerin hesaplanmasında her on beş günde bir ihraç yerinin borsa-sından, borsa bulunmayan yerlerde en yakın mahal borsasından alınacak vasati fiyatların % 95 i esas tutulur.

«A» ve «B» fıkraları mucibince her ay tevkif ve tahsil olunan vergiler ertesi ayın 20 nci günü akşamına kadar maldairelerine yatırılır.

«C» fıkrası mucibince aynen alınan pamukların teslim edileceği yerler Maliye Vekâletince tâyin olunur.

OTUZ ALTINCI MADDE — İpek kozasının vergisi mahnaklarda alındığı hal-lerde bunun cibayet şekli Maliye Vekâletince tesbit olunur.

Altıncı fasıl

Müeyyideler

OTUZ YEDİNCİ MADDE — 6 ncı maddede yazılı istihsal yerlerini kasten eksik veya yanlış beyan edenlerin beyan harici kalan istihsal yerlerine isabet eden vergi kısmına % 50 zammolunur.

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — Aynen alınan vergilerden zamanında teslim edilmeyenler ile taksit müddetleri içinde ödenmeyen nakdî vergi borçları % 10 zam ile tahsil olunur. Şu kadar ki aynen alınan vergilerde mahsulün müddeti içerisinde teslim yerine getirildiği halde teslim alınmadığı tevsik olunursa, bu zam alınmaz.

Verginin aslı ile zamlarının tamamı veya bir kısmı aynen tahsil olunmadığı takdirde ödenmemiş olan kısım belediyelere tâyin edilecek rayiçler üzerinden bir kat fazlasiyle nakden alınır.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — 35 ncı maddenin (A) ve (B) fıkralarında yazılı vergileri tevkif ve tahsil etmeyen veya tahsil ettikleri vergileri vaktinde malsandığına yatırmıyan müessese ve idarelerden bu vergiler % 10 zam ile tahsil olunur.

KIRKINCI MADDE — Fabrikalara gelen pamukların vergisini tevkif etmiyen veya tevkif ettikleri vergileri kendilerine yapılacak tebliğ tarihinden itibaren bir hafta zarfında 35 ncı maddede yazılı mahallere teslim etmiyen çırçır fabrikalarından bu vergi, belediye encümenlerince takdir olunacak âzami rayiç üzerinden ve bir kat zam ile tahsil olunur.

Tevkif ettikleri vergileri kayıtlarda göstermiyen çırçır fabrikalarından bu vergi, yukarıki hükümler dairesinde nakden ve iki kat fazlasiyle tahsil olunur.

KIRK BİRİNCİ MADDE — Vaktinde ödenmeyen vergi borçları hakkında Tahsili Emval Kanunu tatbik olunur. Bir sahada vergiye tâbi mahsul bu kanunun 3 ncü maddesine göre hakikî mükellefin adına yazılmamış olsa dahi vergiye karşı teminat hükmündedir.

KIRK İKİNCİ MADDE — İtirazlar ödeme zamanı gelmiş olan vergilerin tahsilini durdurmaz.

İtiraz halinde, aynen ödenmesi lâzımgelen vergiler, itiraz neticesine kadar saklanmak üzere, köylerde ihtiyar meclisine, şehir ve kasabalarda belediyenin tâyin edeceği yediyemine tevdi edilebilir.

KIRK ÜÇÜNCÜ MADDE — 17 ve 20 ncı maddelerde yazılı tahminler yapıldıktan sonra mahsul istihsal olununcaya kadar geçen müddet zarfında sel, dolu, kuraklık, samyeli, muzır haşerat, bulaşıcı hastalıklar gibi önlenmesi müstahsilin elinde olmiyan sebepler dolayısıyla, mahsulün en aşağı dörtte bir nispetinde ziyaa uğradığı mükellefin yazılı müracaatı üzerine mahallin en büyük mulkiye âmirliğince yapılacak tetkikat ile sabit olduğu takdirde ziyaa uğrayan mahsullere ait vergiler Maliye Vekâletinin müsaadesiyle zarar derecesine göre kısmen, zarar derecesi % 75 den fazla ise tamamen terkin olunur.

KIRK DÖRDÜNCÜ MADDE — Mütaakip mahsul yılına kadar tarhedilmeyen vergilerin asıl ve zamları aranmaz.

Katileştiği tarihi takibeden malî yıldan itibaren üç sene zarfında tahsil edilmeyen vergilerin asıl ve zamları müruruzamana uğrar.

35 nci maddede yazılı mahsullere ait vergilerin tahakkuk ve tahsil müruruza-man müddeti verginin ödenmesi icabeden tarihi takibeden malî yıldan itibaren üç senedir.

Yedinci fasıl

Cezalar

KIRK BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunun 6 ncı maddesinde yazılı malûmatı beyan cetvellerine kaydedilmek üzere eksik veya yanlış olarak bildirenlerin beyanlarını, hakikata uygun olmadığını bilerek tasdik eden vazifeliler hakkında üç aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı fiil, vazifelilerin şahıslarına ait beyanlara taallûk ettiği takdirde verilecek hapis cezası altı aydan aşağı olamaz.

KIRK ALTINCI MADDE — Bu kanuna tevfikân teşkil edilen vukuf ve hakem heyetlerinde vazife alanlardan birliklere ve mükelleflere ait mahsul miktarını tahmin ve mükellefiyeti tesbit hususlarında garaz veya siyanet gibi hususi maksatlarla vazifelerini suiistimal edenler hakkında altı aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

KIRK YEDİNCİ MADDE — 45 ve 46 ncı maddelerde yazılı fiilleri işliyenlerden memur olanların vilâyetlerde valiler, kazalarda kaymakamar tarafından derhal eli işten çektirilir. Memur olmıyanların da bu kanuna göre aldıkları vazifelere son verilir.

Beyan cetvellerini veya mahsul beyannamelerini tanzim ve teslim etmekte ihmal görülen veya 23 ncü maddede yazılı vazifeleri yapmıyan muhtar ve ihtiyar meclisi âzasiyle şehir ve kasabalarda belediyelere mahalle işlerine tavzif edilmiş olanların aynı makamlar tarafından eli işten çektirilir. Vilâyetlerde valiler, kazalarda kaymakamlar eli işten çektirilen muhtarın yerine bir diğerini, yedeği olmıyan ihtiyar meclisi âzalıklarına münasip gördüklerini vekil olarak tâyin ederler.

Sekizinci fasıl

Son hükümler

KIRK SEKİZİNCİ MADDE — Başta valiler olmak üzere bilûmum idare âmirleri bu kanunla tahmin komisyonlarına ve diğer heyet ve memurlara verilen vazifelerin iyi bir tarzda yapılmasından, mahsul miktarının tahmininden ve vergilerin tahsiline ait işlerden birinci derecede mesuldürler.

KIRK DOKUZUNCU MADDE — Bu kanunun tatbıkında kullanılacak memur ve müstahdemlere ait kadrolar İcra Vekilleri Heyetince tesbit olunur.

Bu kodralara dâhil memurlar 3656 sayılı kanunun 19 ncü maddesi hükmüne tâbidirler. Bu kadrolarda çahştırılacak emeklilerin tekaüt maaşlarına hâlel gelmez.

ELLİNCİ MADDE — Valiler ve kaymakamlar vukuf heyetlerinde çalışmak üzere mntakaları dahilindeki umumî, hususi, mülhak bütçeli daire, müessese ve te

şeküllerin, belediyelerin ve 3659 sayılı kanuna tâbi müesseseler ile teşekküllerin memur ve müstahdemlerini tanzif edebilirler. Şu kadar ki, adliye memurlarının çalıştırılabilmesi mahallî Cumhuriyet müddeiumumilerinin muvafakatine bağlıdır.

ELLİ BİRİNCİ MADDE — Tahmin komisyonu âzalarıyla vukuf heyetlerine seçilen memurlara ve ziraat erbabına beş liradan aşağı olmamak üzere Maliye Vekâletince mntakalara ve vazifelere göre tâyin edilecek miktarda yevmiye verilir.

ELLİ İKİNCİ MADDE — Bu kanuna göre vazife alanlardan kontrol ve tahmin işlerinde çalışanlara ücret ve yevmiyelerinden maada vazife sebebiyle ihtiyar ettikleri hakikî yol masrafları da verilir.

ELLİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Köylerden muhtar ve ihtiyar meclisi âzasından, şehir ve kasabalarda 15 nci maddede yazılı kimselerden bu kanunla kendilerine verilen vazifeleri liyakat ve başarı ile ifa edenlere 100 lirayı geçmemek üzere Maliye Vekâletince takdir edilecek bir ikramiye verilir.

Birinci fıkrada yazılı kimselerden bu kanundaki mecburiyetlere riayet etmeyenlerle mükellef haklarının ziyanına sebebiyet verenlere ikramiye verilemez.

ELLİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Vergi olarak aynen alınan mahsullerin teslim işleri Maliye Vekâletince tensip edilen teşekküllere yaptırılabilir.

Bu kanunun tatbikına ait her türlü ücret ve masraflara kifayet edecek tahsisat miktarını, işleyen yıl Maliye bütçesinde açılacak hususi bir fasla kaydederek ödemeğe Maliye Vekili mezdur.

ELLİ BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunun tatbiki dolayısıyla kullanılacak her türlü evrak ve senetler damga ve tayareresimlerinden muafıtır.

ELLİ ALTINCI MADDE — 4429 sayılı Toprak Mahsulleri Vergisi Kanunu ve 4503 sayılı Toprak Mahsulleri Vergisi Kanununa ek kanun kaldırılmıştır.

ELLİ YEDİNCİ MADDE — Bu kanunun tatbikında tahakkuk eden vergilerin kilo kesirleri hazfolunur.

BİRİNCİ MUVAKKAT MADDE — 1943 ve daha evvelki senelere ait olupta henüz çırgırlanmamış olan pamuklardan çırgır fabrikalarında ve aynı senelere ait Anteb fıstığı, fındık, kuru incir, kuru üzüm mahsullerinden ihraç sırasında vergi alınmaz.

Birinci fıkrada yazılı pamukların sahipleriyle ellerinde yüz kilodan fazla Anteb fıstığı, fındık, kuru incir, kuru üzüm bulunduranlar bu mahsullerden ellerinde mevcut miktarları ve bunların nerelerde bulunduğunu kanunun neşrinden itibaren bir ay içinde bağlı oldukları varidat dairesine bir beyanname ile bildirmeğe mecburdurlar. Yapılan kontrolde beyannamelerinde fazla mal gösterdikleri veya hakikat hilâfı beyanda buldukları anlaşılmalarda bu suretle temin edilecekleri menfaat miktarının iki mislinden aşağı olmamak üzere para cezası hükmlunur.

İKİNCİ MUVAKKAT MADDE — 1942 ve daha evvelki mahsul senelerine ait afyon ve tütünler bu kanunun neşrinden sonra satılsa da toprak mahsulleri vergisine tâbi tutulmaz.

ÜÇÜNCÜ MUVAKKAT MADDE — 4541 sayılı kanuna tevfiikan şehir ve kasabalarda muhtarlık teşkilâtı yapıldıkça bu kanunun 6, 7, 9 ve 23 ncü maddelerinde belediyelerin mahalle işleriyle tanzif ettiği kimselere ait vazifeleri muhtar ve ihtiyar heyeti görür.

DÖRDÜNCÜ MUVAKKAT MADDE — 1943 - 1944 istihsal yılı içinde yersar-sıntısı yüzünden meskenleri tamamen yıkılan veya oturulamıyasak derecede ha rap olan veyahut ta çift hayvanları ölen mükelleflerin hububat mahsulleri üze-rinden tahakkuk eden vergilerinden bin kilosu terkin olunur.

ELLİ SEKİZİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden mer'idir.

ELLİ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun 3780 sayılı Millî Korunma Kanu nunun tatbikına lüzum kalmadığının Hükümetçe ilân edildiği malî yılın sonunda mer'iyetten kalkar. Ancak henüz tahsil edilmemiş olan vergi asıl ve zamlarınır tahsiline ve başlanmış olan takibata devam olunur.

ALTMIŞINCI MADDE — Bu kanunun tatbikine İcra Vekilleri Heyeti me murdur.

27 Nisan 1944.

[1] NUMARALI CETVEL

Vergiye tâbi toprak mahsulleri

1 - Hububat	Kuru meremlek
Akdarı	» Nohut
Arpa	3 - Diğer mahsuller
Buğday	Afyon (Sakız)
Çavdar	Anteb fıstığı
Çeltik	Ayçiçeği
Kaplıca	Fındık
Kumdarı	Kendir (Tohum)
Kuşyemi	Keten »
Mahlût	Kuru incir
Mısır	Kuru üzüm
Yulaf	Narenciye
2 - Bakliyat	Pamuk
Kuru bakla	Pancar
» Bezelye	Patates
» Börülec	Susam
» Fasulye	Tütün
	Zeytin

[2] NUMARALI CETVEL

Vergisi aynen alınacak mahsuller

<i>Hububattan :</i>	Bakhyattan
Akdarı	Bakla
Arpa	Bezelye
Buğday	Borulce
Çavdar	Fasulye
Çeltik	Mercimek
Mahlût	Nohut
Mısır	Diğer mahsullerden
Yulaf	Pamuk
	Zeytin [1]

[1] *Maliye Vekâletince lazım görülen yerlerde zeytin mahsulünün vergisi nakten veya beş kilo zeytinden bir kilo yağ hesabıyla yağ olarak aynen tahsil olunabilir.*

<i>Cumhuriyet Resiğine yazılan tekliflerin tarih ve numarası</i>	:	27 IV 1944 ve 1/226
<i>Bu kanunun neşri ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğini danı Cumhuri Resiğinden gelen tezkere- nin tarih ve numarası</i>	:	27 IV 1944 ve 4/339
<i>Bu kanunun müzakirelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 8 64,64 9 58,63:91,98:124,126:166,168:186,190:208, 218,219,224:233,259:271,271,272,272:275